

Nr. 2517/17.05.2023

Către,

MINISTERUL FINANTELOR

În atenția:

Domnului ALIN CHITU - Secretar de Stat

Domnului IULIAN ARDELEANU - Director General

Direcția Generală de Legislație Fiscală și Reglementări Vamale și Contabile

Stimați domni,

Camera Consultanților Fiscali (CCF) a analizat Ordinul Ministrului Finanțelor nr. 2048/2022 („Ordinul” sau „OMF 2048/2022”) privind completarea reglementărilor aplicabile operatorilor economici. Acest Ordin transpune în legislația locală prevederile Directivei UE 2021/2101, care reglementează prezentarea, de către anumite întreprinderi și sucursale, de informații privind impozitul pe profit („Directiva 2021/2101 sau Directiva”).

Prevederile Directivei 2021/2101

Directiva 2021/2101 introduce obligații de întocmire, raportare și publicare a unui raport privind informațiile referitoare la impozitul pe profit pentru contribuabilii parte din grupuri multinaționale, dar și entități autonome eligibile.

Potrivit Directivei, obligația apare în cazul obținerii unei cifre de afaceri nete consolidate, la data bilanțului, de peste 750 milioane de euro pentru două exerciții financiare consecutive. De asemenea, obligația se aplică în cazul: i) societăților-mamă finale; ii) entităților autonome; iii) filialelor mijlocii și mari care sunt controlate de către o societate-mamă finală care nu intră sub incidența legislației unui stat membru, precum și iv) sucursalelor care depășesc o anumită cifră de afaceri și sunt înființate de entități care nu intră sub incidența legislației unui stat membru.

Statele membre sunt obligate să transpună prevederile Directivei înainte de 22 iunie 2023. Statele membre trebuie, de asemenea, să se asigure că actele care transpun prevederile Directivei se aplică, cel târziu, de la data începerii primului exercițiu financiar care debutează cu 12 luni mai târziu, și anume la sau după 22 iunie 2024. Astfel, în cazul operatorii economici care au un exercițiu financiar care coincide cu anul calendaristic, primul an supus raportării ar fi exercițiul financiar care începe la data de 1 ianuarie 2025.

De asemenea, statele membre pot acorda operatorilor economici posibilitatea de a omite temporar din raport informații a căror prezentare poate aduce prejudicii grave poziției comerciale a entităților la care se referă raportul.

Prevederile OMF 2048/2022

Parcurgând prevederile Ordinului înțelegem că România a ales să implementeze prevederile Directivei pentru operatorii economici care aplică prevederile Ordinului 1802/2014¹, respectiv Ordinului 2844/2016² începând cu exercițiile financiare care încep de la data de 1 ianuarie 2023.

De asemenea, în ceea ce privește operatorii economici care intră sub incidența acestor prevederi legislative, Ordinul menționează existența unei obligații de raportare în cazul filialelor care sunt controlate de către o societate-mamă finală „care nu intră sub incidența prezentelor reglementări”. Întrucât societățile-mamă finale înființate în alt stat membru nu aplică nici prevederile Ordinului 1802/2014 și nici cele ale Ordinului 2844/2016, la o primă citire, și în absența unor clarificări suplimentare, formularea de mai sus ar avea drept consecință extinderea obligației de raportare și asupra acestora. Acest rezultat ar fi contrar cerințelor Directivei care prevede ca pentru grupurile a căror societate-mamă finală este stabilită în UE, obligația de raportare apare doar în statul membru în care este stabilită mama.

Solicitarea CCF

În acest context, dorim să vă transmitem evaluarea noastră privind consecințele pe care actualul text al Ordinului îl are asupra grupurilor multinaționale care operează în România și pentru care considerăm oportună intervenția Ministerului Finanțelor, prin Direcția de legislație și reglementări contabile, în sensul de a aduce următoarele modificări și clarificări:

1. Aducerea datei intrării în vigoare a obligației de raportare în linie cu prevederile Directivei, respectiv

Așa cum am menționat mai sus, prevederile Directivei sunt aplicabile în România începând cu exercițiile financiare care debutează la 1 ianuarie 2023. Practic, pentru operatorii economici cu un an financiar care coincide cu anul calendaristic, acesta reprezintă un termen cu doi ani mai devreme decât termenul prevăzut de Directivă și pe care cel mai probabil îl vor urma toate celelalte state membre.

Societățile mamă-finale au urmărit cu atenție procesul legislativ de adoptare a Directivei și, în consecință, preconizau un termen de implementare apropiat de cel propus de Uniunea Europeană. De altfel, alte state membre care fie au transpus deja, fie au emis proiecte legislative de implementare a Directivei, au optat pentru o dată de aplicare aliniată cu cerințele Directivei. Astfel, înțelegerea noastră este că, de exemplu, Spania și Slovacia au implementat prevederile utilizând aceeași formulare ca și cea utilizată în Directivă – mai exact, începând cu exercițiile financiare care

¹ Ordinul ministrului Finanțelor Publice nr. 1802/2014 pentru aprobarea Reglementărilor contabile privind situațiile financiare anuale individuale și situațiile financiare anuale consolidate

² Ordinul ministrului Finanțelor Publice nr. 2844/2016 pentru aprobarea Reglementărilor contabile conforme cu Standardele Internaționale de Raportare Financiară

debutează la sau după 22 iunie 2024, iar Ungaria, Luxemburg, Lituania și Germania intenționează să folosească aceeași dată.

Noile obligații de raportare presupun modificări ale sistemelor informatice, a proceselor de colectare a informației și a controalelor interne la nivelul întregului grup multinațional. De asemenea, ținând cont de natura informațiilor care vor deveni publice, conformarea cu noile reguli necesită aprobări din partea consiliilor directoare care, în funcție de profilul operatorului economic, trebuie comunicate în avans și acționarilor societății.

Mai mult, având în vedere faptul că obligația de raportare se aplică cu privire la activitățile grupului în toate țările în care acesta operează și indiferent de sectorul de activitate (multe grupuri multinaționale sunt împărțite în divizii independente), intrarea în vigoare a acestor obligații produce consecințe pentru întregul grup. Drept urmare, intrarea în vigoare anticipată a noilor prevederi în România va genera provocări companiilor internaționale, care activează în România sau care doresc să își relocheze investițiile în România. În multe cazuri, aceștia au luat deja deciziile de planificare și management financiar privind sarcina lor de raportare la nivelul grupului, pe baza termenelor stabilite de Directivă. Accelerarea neașteptată a procesului de raportare poate duce la imposibilitatea respectării termenelor prevăzute în prezent de legislația românească.

Dorim, de asemenea, să menționăm și absența unor formulare standard de raportare și a unor instrucțiuni de completare specifice. **Acestea urmează să fie redactate de Comisia Europeană doar în al treilea trimestru al anului 2024.** Lipsa formularelor de raportare și a instrucțiunilor de determinare și prezentare a datelor raportabile aduce un grad ridicat de incertitudine pentru entitățile care ar avea o obligație de raportare cu privire la anul financiar 2023, întrucât în momentul de față nu este clar ce format ar trebui utilizat pentru raportarea în România.

Menționăm și faptul că instrucțiunile de raportare nu au doar rolul de a asigura respectarea unui anumit format pentru prezentarea raportului, ci și acela de a clarifica atât sursa datelor, cât și interpretarea unor termeni cheie. Astfel, în lipsa unui format de raportare și a instrucțiunilor generale pentru prezentarea raportului, grupurile care cad sub incidența noilor obligații nu se pot pregăti pentru îndeplinirea acestora.

Mai mult, lipsa unor formulare de raportare standardizate la nivelul Uniunii Europene poate duce la raportări nearmonizate între România și restul statelor membre. De asemenea, armonizarea ulterioară a instrucțiunilor de raportare locale cu formularele care vor fi redactate la nivelul Uniunii Europene, ar putea duce la o lipsă de comparabilitate între raportările depuse de același grup multinațional înainte și după emiterea formularelor sau la o muncă dublă pentru realizarea ulterioară a armonizării atât pentru contribuabilii afectați, cât și pentru Ministerul Finanțelor.

Acesta reprezintă în consecință un motiv suplimentar pentru a alinia implementarea obligației de raportare în România cu termenul prevăzut de Directivă, și anume începând cu exercițiile financiare care încep la sau de la 1 ianuarie 2025 – primul exercițiu financiar și nu an calendaristic care începe după 22 iunie 2024.

2. Clarificarea obligației de raportare în România în cazul filialelor controlate de o societate-mamă finală dintr-un alt stat membru

Așa cum am menționat mai sus, în cazul grupurilor controlate de o societate-mamă finală înființată într-un stat membru, Directiva alocă obligația de raportare societății-mamă, în statul ei membru de rezidență.

Formularea inclusă în Ordin, care sugerează existența unei obligații de raportare în România și pentru aceste grupuri, generează o obligație dublă de raportare. Grupurile multinaționale cu mama finală în Uniunea Europeană vor fi obligate, conform Directivei, să raporteze în statul membru în care este situată mama. În plus, filiale și sucursalele din România ale acestor grupuri care îndeplinesc criteriile de mărime stabilite de Ordin vor avea o obligație de raportare în România. Ordinul nu prevede un mecanism de scutire a acestora din urmă de la obligația de raportare atunci când societatea mamă finală a raportat deja informațiile necesare cu privire la întregul grup în statul său membru de rezidență. Astfel, grupul va avea o obligație de raportare dublă, neconformă cu prevederile Directivei.

În acest sens, pentru a evita generarea unei sarcini administrative duble care nu ar fi în conformitate cu intenția legiuitorului european, solicităm aducerea unei clarificări a formulării incluse în Secțiunea 13¹.2 la punctul 592⁵, în sensul confirmării faptului că obligația de raportare este aplicabilă doar filialelor cu o societate-mamă finală din afara Uniunii Europene.

De asemenea, am dori să menționăm faptul că Normele ASF 12/2023³ (punctul 512⁴) și 13/2023⁴ (punctul 512⁴), precum și Ordinul BNR 1/2023⁵ (Anexa 2, punctul 253⁶), sunt deja aliniate cu prevederile Directivei în acest sens, astfel încât prevăd existența unei obligații de raportare doar în cazul filialelor controlate de o societate-mamă finală care nu e situată în Uniunea Europeană.

3. Clarificarea sintagmei “prejudicii grave poziției comerciale”

CCF salută și apreciază decizia legiuitorului național de a permite omiterea temporară a unor informații a căror prezentare ar putea aduce prejudicii grave poziției comerciale a entităților la care se referă raportul. Există operatori economici (de exemplu cei care operează într-un sector de nișă) a căror poziție strategică ar fi afectată negativ de prezentarea publică a unor elemente care ar putea furniza competitorilor informații legate de modelul operațional sau marja de profit utilizată în anumite piețe.

În acest context, considerăm oportună emiterea unor linii directe care să permită operatorilor economici să determine în ce condiții publicarea anumitor informații poate fi amânată. De asemenea, ar fi binevenite precizări cu privire la modul în care grupurile care doresc să beneficieze de această amânare își pot susține decizia și estimarea efectului negativ pe care l-ar avea publicarea

³ Norma 12/2023 privind modificarea și completarea Normei Autorității de Supraveghere Financiară nr. 41/2015 pentru aprobarea Reglementărilor contabile privind situațiile financiare anuale individuale și situațiile financiare anuale consolidate ale entităților care desfășoară activitate de asigurare și/sau reasigurare

⁴ Norma 13/2023 pentru modificarea și completarea Normei Autorității de Supraveghere Financiară nr. 36/2015 privind Reglementările contabile referitoare la situațiile financiare anuale individuale și situațiile financiare anuale consolidate aplicabile companiilor de brokeraj care desfășoară activitate de distribuție în asigurări și/sau reasigurări

⁵ Ordinul 1/2023 privind completarea Ordinului Băncii Naționale a României nr. 27/2010 pentru aprobarea Reglementărilor contabile conforme cu Standardele Internaționale de Raportare Financiară și completarea Ordinului Băncii Naționale a României nr. 6/2015 pentru aprobarea Reglementărilor contabile conforme cu directivele europene

informațiilor respective. Acest lucru ar duce la evitarea unor situații în care pot apărea dispute legate de ne-publicarea unor informații, conflicte care ar influența negativ opinia publică legată de operatorii economici și ar putea duce la prejudicii reputației grupurilor afectate.

Având în vedere aceste aspecte, CCF își arată disponibilitatea privind organizarea unei întâlniri de analiză și detaliere ale celor prezentate anterior. Cu speranța că autoritățile române vor întreprinde toate măsurile în vederea implementării propunerilor de mai sus, rămânem la dispoziția dumneavoastră și vă asigurăm de înalta noastră considerație.

4. Clarificarea aplicabilității sancțiunilor din Legea Contabilității în cazul nedeunerii în termen a raportului privind informațiile referitoare la impozitul pe profit pentru contribuabilii parte din grupuri multinaționale, dar și entități autonome eligibile și/sau prezentarea de date eronate sau necorelate în raport

Având în vedere că transpunerea Directivei 2021/2101 a fost efectuată prin *Ordinul nr. 2048/2022 privind completarea reglementărilor contabile aplicabile operatorilor economici și prin Norma nr. 12/2023 privind modificarea și completarea Normei Autorității de Supraveghere Financiară nr. 41/2015 pentru aprobarea Reglementărilor contabile privind situațiile financiare anuale individuale și situațiile financiare anuale consolidate ale entităților care desfășoară activitate de asigurare și/sau reasigurare*, care intră sub incidența Legii Contabilității nr. 82/1991, vă rugăm să confirmați dacă nerespectarea obligațiilor care decurg din aceste documente normative face exclusiv subiectul sancțiunilor prevăzute în legea contabilității.

Cu deosebită considerație,

Dan Manolescu
Președinte CCF